

د افغانستان جمهوريت په وژنتون بدل شوی؛ د ژغورنې لاره شته؟

په څو وروستيو مياشتو کې د افغانستان په ښارونو او کلیو کې پرله پسې ترورونو، چاودنو، راکټ ویشتنو او رندو بمباريو زور اخیستی. مخور، دولتي کارکوونکي، ژورنالېستان، تحلیلمان، د جوماتونو امامان، پېژندل شوې څېرې او ملکي وگړي یو پر بل پسې په بېلابېلو ډولونو وژل کېږي. د خلکو لپاره عادي شوې چې سهار او ماښام د چاودنې په غبر او د بمبارۍ په خبر پیل کړي. افغانستان د ملکي وگړو، مخورو او خبريالانو لپاره په تر ټولو وژونکي هېواد بدل شوی دی. د افغانستان دولت یوازې تاسف څرگندوي، کمپسیونونه جوړوي او شمېرې خپروي. په دې وروستيو کې د کورنيو چارو وزارت په بې شرمۍ سره ځينو خبريالانو ته ویلي دي؛ هغه رسنۍ باید وټرل شي چې خپلو کارکوونکو ته وسلې نه شي اخیستلی.

د حزب التحریر - ولایه افغانستان مطبوعاتي دفتر وژل شوو ته د دعا، زخمیانو ته د عاجلې شفا او د پېښو څخه اغېزمنو شوو کورنيو ته د جمیل صبر د غوښتنې تر څنګ لاندې ټکي د یادونې وړ گڼي:

لومړی: پرله پسې ترورونه او د وحشت خپرونه د یوې نوې پروژې ښکارندويي کوي چې په هغو کې د افغانستان د سولې په پروسه کې ښکېل لوري د استخباراتي بریدونو او د افغان مسلمانانو د وینې په قیمت سره غواړي چې د افغانستان د سولې په تقیسم کې لویه ونډه تر لاسه کړي او عامه افکار د خپل مقابل لوري پر ضد کړي. په داسې حال کې چې امریکا د افغانستان د سولې په پروسه کې تر ټولو ډېر امتیاز اخیستی دی، خپل ځواکونه او مرکزونه یې خوندي کړي او برعکس یې افغانان یو له بل سره په جگړه کې ښکېل کړي دي.

دویم: د افغانستان د دولت کار غندل او د مړو د جسدونو په اړه د اعلامیو لیکل دي. چارواکي د لورو دېوالونو تر شا له خلکو لرې ژوند او په زړې موټرونو کې تگ راتگ او سوداګري کوي او د خلکو هېڅ درد نه احساسوي. دا چارواکي له یوه اړخه خپل ځانونه د انساني ارزښتونو انتقالونکي او ملاتړي گڼي او د رښتینو په مخ کې د جمهوریت چیغې وهي، خو کله یې چې گټې او واک له خطر سره مخ شي، په قاتلانو او جلادانو بدلیږي؛ لکه چې په دې وروستيو کې هغه کسان په مرگ گواښل شوي چې پر دولت نیوکې کوي. هو! دا ټولې وژنې او وحشتونه د سولې او جمهوریت د هغو چیغو ترجماني کوي چې تر اوسه هم د ټولنې غورونه ځوروي. په واقعیت کې دوی نه اسلام ته ارزښت ورکوي او نه هم د جمهوریت پروا لري؟ یوازې د خپل واک دوام او د گټو تر لاسه کول پېژني.

نو د افغانستان مسلمان خلک باید پوه شي چې د ژغورنې لاره د افرادو بدلون او ددې فاسد نظام اصلاح نه ده، بلکې یو اساسي او بنيادي بدلون ته اړتیا ده. هغه بدلون چې وارداتي نظامونه او قدرت غوښتونکي او فراشوتي مشران د تاریخ په ځلنۍ کې خپس کړي او په بدل کې یې داسې نظم رامنځ ته کړي چې له یو لوري ددې خاورې د خلکو له اسلامي ارزښتونو او عقایدو سره سم وي او له بله اړخه داسې رهبران واک ته ورسوي چې د خلکو د عقیدې، مال، ځان او ناموس ساتنه کوي او هغه خپل بنسټیز مکلفیت گڼي. دا نظام له اسلامي دولت (اسلامي خلافت) پرته بل څه نه دی.

"إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ" رواه مسلم
بې شکه چې امام ډال دی، شاته یې مسلمانان جگړه کوي او د هغه په وسیله یې ملاتړ او ساتنه کېږي.

د حزب التحریر - ولایه افغانستان مطبوعاتي دفتر